

ΕΔ Ω Δ ΕΝ Υπ'ΑΡΧΟΥΝ Η ΕΡΙΘ ΩΡΙΑ ΓΙΑ ΑΠΟΔΡΑΣΗ..

ή

η αλίκη στη χώρα του εγκεφαλικού τσιμπήματος...

Είναι που τη νύχτα μου είναι καρφισωμένη σε γεγονότα που δεν μπορώ να θυμηθώ και τόσο καλά..

Εκείνη τη νύχτα βρεθήκαμε στο σπίτι εκείνης της γυναίκας, μεθυσμένοι, για να κάνεις τις περίφημες τρύπες στο κορμί σου. Εσύ που φοβόσουν, και εγώ σίγουρα πια ότι αυτές οι βελόνες δεν ήθελα με τίποτα να με τρυπήσουν ή ίσως και να θελω, δεν ξέρω μικρής ηλικίας, ,,έχουμε τρυπήσει το μυαλό μας πάρα πολλές φορές;..

Ούρλιαξες από το πόνο και μου είπες ότι είναι καλύτερα από το να κλαίς.... Ίσως ο πόνος να σε ερεθίζει για τις πιο θαρραλέες πράξεις...

..Ίσως να ήταν τα άπειρα βράδια που γυρίζαμε άσκοπα στους δρόμους και γελάγαμε με όλους αυτούς που πληρώνανε τα 3000 τα 8000 τα για να νομίζουν στο τέλος ότι διασκέδασαν κιόλας... Το είχαμε κάνει και εμείς κάποιες φορές. Το να περνάς καλά δεν είναι κάτι που πληρώνεται.

Ντρώθω αυτή τη ζέστη στο στομάχι μου και δεν είναι -γαμώ το- ούτε από drugs ούτε από ξύδια και δεν έχω τί να την κάνω, πώς να τη μοιραστώ. Κι είναι εκεί στο στομάχι μου σχεδόν μετέωρη, προφυλαγμένη σαν σ' ένα κουκούλι ... Ντόπες με την τηλεόραση, ντόπες με τη μουσική, ντόπα από διάφορες μαλακίες που 'χεις να καταπίνεις, ντόπα έχει γίνει κάθε ευχαρίστηση και για να φχαριστιέσαι πρέπει να ντοπάρεσαι... ντόπα για μια δήθεν αίσθηση κινδύνου, για ένα δήθεν ερωτισμό,

Ούτε κακό, ούτε καλό. Μην μου μιλάτε όμως για μέτρο.

δεν είναι ο τρόπος που θέλω να ζω. δεν μπορείς να βάλεις μέτρο σ' εκείνο που δεν έχει μέτρο...

κοιτάζω τους άπειρους δίσκους..., μουσικές από 60 70..90 96 μουσικές επαναστατικές κάποτε....., εμπορικές ;....., στίχοι στον αέρα που λέν για μοναξιά, ..φωτιές, σδοφράγματα., L S D , και σ όλα ατελείωτα που σου παίρνουν το μυαλό , που σε κάνουν να χτυπάς το κεφάλι σου μπροστά από κ α θ ρ έ φ τ ε ς , κάτω από black lights και τα μυαλά στα κάγκελα, κάγκελα... Βαρέθηκα να σε βλέπω να τρυπάς τα αυτιά σου τη μύτη τα χείλια το βυζί τον αφαλό....τα χάλια σου έχεις μαδερ φακι μου...μάλλον ήρθε η ώρα , μας παίρνει ίσα ίσα να την κάνουμε ,

Βαρέθηκα και τα τσιγάρα, και τη μαστούρα, βαρέθηκα να κοιμάμε τις χιλιάδες ώρες νύχτες , μέρες τα χιλιάδες όνειρα με νονό ατιμόσφαιρα και δαιμόνιες ψηχεδελικές αναλύσεις..... T A

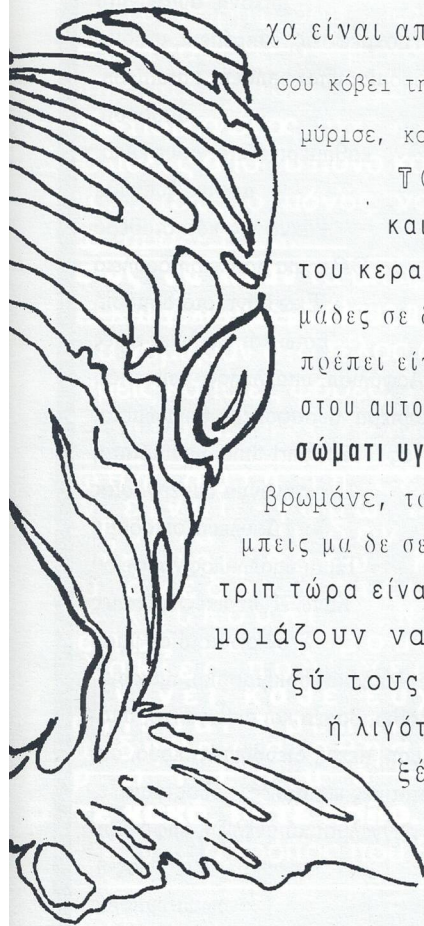
ΧΑΛΙΑ ΤΟΥΣ ΕΧΟΥΝ mother fucky μου.

Δεν υπάρχουν περιθώρια για απόδραση

Ε ί ν α ι η κ ρ ί σ ι μ η ώ ρ α . ..Η ώρα της επιλογής...Πρέπει να ανέβεις, πρέπει να ανέβω...Πρέπει να αποφασίσουμε πως θα καταφέρουμε να ξεφύγουμε από τα χιλιάδες πρέπει της καθημερινότητας...το ξέρω, ο χρόνος είναι λίγος, η νύχτα μικρή, η ανάγκη έντονη...θέλεις να ξεφύγεις, ο δρόμος της αυτοκαταστροφής έχει στη χειρότερη ενδιαφέρον, έχει ανέβασμα και ξενέρωμα, αλλά όχι, με τίποτα, αυτή η αηδία που τίποτα δεν αλλάζει, που τα πάντα μοιάζουν ακίνητα σαν κάποιος να έκλεισε το διακόπτη, **σα να πάγωσε ο χρόνος, δουλειά, σπίτι, δευτέρα, τρίτη, γουηκέντ, τρεις και τέταρτο, τέσσερεις παρά είκοσι, έξη τζαστ**, δεν υποφέρεται αυτή η ιστορία, το ξέρεις, το ξέρω, που θα συναντηθούμε δεν μπορώ να ξέρω, **μια νύχτα με δυνατή μουσική και ντραγκς** λες είναι πολύ δυνατή αυτό είναι, επιτέλους το ξενίθ και το ναδίρ σου φαίνεται πως αγγίζεις τα άκρα, μπορεί και να ξεφύγεις... μέσα στα τέσσερα ντουβάρια του κλαμπ; για μια ώρα ή δύο ίσως; μα δε σου μιλάω για ώρες, δε σου μιλάω για νύχτες, σου μιλάω για μια ζωή, 24 ώρες το 24ωρο, 365 μέρες το χρόνο, για όλα αυτά έχεις κάτι να μου πεις; ξέρω τώρα είναι ο καιρός μα ο καιρός περνάει και βλέπω συνέχεια το ίδιο έργο και συ πάντα στον ίδιο μονότονα επαναλαμβανόμενο ρόλο, κάθε βράδυ ορκίζεσαι πως ξεφεύγεις και κάθε ξημέρωμα η ίδια σιωπή γεύση στο στόμα, **πάντα ανικανοποίητος, πάντα ανικανοποίητη, κυνηγός μάγισσες** μα είναι αλήθεια πως το πρόσωπο σου δείχνει κουρασμένο, ίσως και λίγο πρόωρα γερασμένο και μην παρεξηγιέσαι, το βλέμμα σου βαρύ, και κάθε φορά **το ανέβασμα και το ξενέρωμα** πλησιάζουν

συνέχεια όλο και πιο κοντά, άλλη μια κακιά συνήθεια ίσως, **μα η συνήθεια σκοτώνει** είναι σαν το σχολείο τη δουλειά την οικογένεια όλα αυτά τα σκατά που σε ρίχνουν, μιλάμε για πολύ χαμηλά, σαν παλιά ελληνική ταινία, νεανικές τρέλες και χαζοχαρούμενα ξεφαντώματα που αν τα δεις στα χρόνο γυρνάνε εκεί που ξεκίνησαν, στη μαμά στο μπαμπά στην επαγγελματική αποκατάσταση, ευχάριστες αναμνήσεις κονσέρβα από καιρό ληγμένη και μυρίζει άσχημα, η μπό-

χα είναι αποκρουστική, σου τρυπάει τα ρουθούνια σου κόβει την ανάσα και συ λες πως κάτι από λεβάντα σου μύρισε, και τώρα τέρμα τα ντραγκς **ΤΟ ΚΟΛΠΟ ΓΥΡΙΣΕ**, είμαστε στρέιτ και ξηγιόμαστε γυμναστική, υγιεινισμός του κερατά με φόντο κομπλεξικές αμερικανίδες μάδες σε διαδήλωση κατά των αμβλώσεων, τώρα τα πρέπει είναι συνείδηση, αγάπη για το σώμα και δώστου αυτοσυγκέντρωση και διαλογισμό, **νους υγιής εν σώματι υγιή, έχεις καθαρίσει** μα γύρω σου όλα βρωμάνε, το σκηνικό είναι άσχημο για σένα που λάμπεις μα δε σε νοιάζει, είπαμε το κόλπο γύρισε, το τριπ τώρα είναι άλλο κι όμως όλα τα τριπάκια μοιάζουν να μη διαφέρουν σε τίποτα μεταξύ τους, η ίδια άκρη και το σταφ περισσότερο ή λιγότερο κακό ανεβάζει και ρίχνει μα το ξέρεις καλά εδώ και καιρό, το ξέρω και γω, το ξέρουν σχεδόν όλοι ακόμη κι όταν κάνουν πως δεν το καταλαβαίνουν, πως ούτε ανεβάζει, ούτε ρίχνει, **α π λ ά σ υ ν τ η ρ ε ί , το είπαμε και πριν η δύναμη της συνήθειας**, διατηρητέο νεοκλασικό που οι σοβάδες

πέφτουν στα κεφάλια των περαστικών αλλά κανείς δε θέλει να το γκρεμίσει, που ξέρεις; θα το σενιάρουμε κι αυτό και θα το πουλήσουμε για ένδοξο παρελθόν, και θα στέκει εκεί για πάντα "να θυμίζει στους παλιότερους και να διδάσκει τους νεότερους", το καταλαβαίνεις αν δε το καταστρέψεις δε βγάζεις άκρη μεγάλη ιστορία κι εσύ λες πως θες να ξεφύγεις έστω και για ένα δευτερόλεπτο **να σκάσει το φλας κι ως πεθάνω**, και σκάει το φλάς και κανείς δεν πεθαίνει

γιατί μια κουβέντα είπαμε και συ το πίστεψες, το ξέρω είναι όμορφο το ανεβοκατέβασμα, η κορυφή και ο πάτος ακόμη κι αν κινδυνεύεις να μείνεις για πάντα εκεί αλλά για πες μου στα αλήθεια, το **ΕΝΝΟΕΙΣ**; δεν ξέρω και πολλούς, ίσως και κανένα που να παίρνει τέτοια ρίσκα και να το λέει έτσι άνετα σα να μην του κοστίζει, γιατί το κόστος είναι μεγάλο και εδώ και ώρα έχω καταλάβει ότι η ανασφάλεια είναι μεγάλη και η αγκαλιά της μαμάς ζεστή, δε θέλω να σε προσβάλλω αλλά προς τα κει πηγαίνεις, εκεί πάντα πήγαινες, ακόμη και τότε που έλεγες πως θες να ξεφύγεις, **τότε πουμίλαγες για τη μια στιγμή, για το μάτζικ μπας** κι όχι μόνο εσύ αλλά και πολλοί ακόμη παρατήσατε στη μέση το μάτζικ μπας και ανεβήκατε **στο ΚΤΕΛ** και σας βλέπω προχτές όλους μαζί στον Ισθμό για σουβλάκια και δε λεω καλό και το μάτζικ μπας καλό και το ΚΤΕΛ αλλά η διαδρομή δεν αλλάζει είναι βαρετή **γιατί είπαμε η συνήθεια είναι που σκοτώνει** και θυμάμαι καλά από την αρχή πως ενώ λέγατε πάντα πως είστε μες στο κόλπο σχεδόν πάντα την τελευταία στιγμή τραβιόσασταν γιατί αυτό είναι το σενάριο, γιατί εδώ και πολλά χρόνια έτσι φέρονται οι θεατές, γιατί το έργο συγκινεί όταν το βλέπεις αλλά πονάει όταν το ζεις, γιατί σχεδόν όλοι αυτό ψάχνουν, το θύτη και το θύμα που θα τους καταναλώσουν, θα τους πιουν το αίμα και θα νιώσουν θύτες και θύματα, γιατί όλοι αυτό πουλάνε, καλλιτεχνικά, ιδεολογικά και συναισθηματικά σκουπίδια, ναι τώρα πια είναι νόμιμα, με ημερομηνία λήξης, και απευθύνονται σε σένα, σε μένα που θέλουμε να ξεφύγουμε, όμως σε παρακαλώ, μπορείς να κοροϊδέψεις τον εαυτό σου όσο θες, μη μου μιλάς όμως για το ανέβασμα και το ξενέρωμα, για τα φώτα της πόλης και τις σκοτεινές γωνιές της, γιατί όλα αυτά που μου παρουσίαζες για άκρα, είναι η ζωή ενός παράξενου μεν, συνηθισμένου δε, πολίτη...

Ας μη μιλάμε άλλο για το πώς θα ξεφύγουμε...

Νομίζω πως αυτό που ενδιαφέρει είναι το πώς

θα συγκρουστούμε...

Μήπως είναι καιρός να συζητήσουμε γι

αυτό;

Πηγαίνω στο γήπεδο Ξενυχτάω στα μπαρ/σκυ-
λάδικα Βλέπω T.V. / πάω σινεμά Κάνω κόντρες
στις λεωφόρους High
ρούχα, τσίτα γκάζια, κα-
σκόλ, πόρτα, βούλγαροι,
σκαμπό, MAT, KAT, ξύδια,
εισιτήριο, διαφημήσεις,
καμάκι, επικαιρότητα,
cinofil Ξέρω τον μπάρμαν
και την πόρτα Η ομάδα εί-
ναι το κέντρο του κόσμου
Θα πάρω το καινούργιο
μοντέλο της HONDA Το
καλύτερο talk-show είναι
το προφίλ Πανό, πάνελ,
συνεργείο, σαββατοκύρια-
κο, hangover, ΑΕΚ θρη-
σκεία, καναπές, ζαντολά-
στιχα, drugs, ηλεκτρονι-
κά, τηλέραμα, μοναστηρά-
κι, ρουβάς, fashion
victim, 25 ίντσες Sex &
drugs & rock & roll Όταν
οδηγώ απογειώνομαι Θα
κάτσω μέσα να δω το JFK
Όταν νικάμε δουλεύουμε τους άλλους Εξάτμι-
ση, φλώροι, ντέρμπι, ατύχημα, τα μυαλά στα κά-
γκελα, Παπαθεμελής, αντιπαράθεση, μπαρό-
τσαρκα, soft porno, άδεια και δίπλωμα, εμε-
τός, δοκάρι, la mamounia

Τελείωσα το λύκειο
Μαζεύω φράγκα για τις διακοπές
Μόλις απολύθηκα από τον στρατό
Θέλω να αγοράσω
μηχανή/ αυτοκίνητο
Υποχρεώσεις, ευπρέπεια, σταδιο-
δρομία, υποχωρήσεις, καταπίεση,
απόδοση,
καθημερινότητα, ρουφιανιά,
πρωινό ξύπνημα
Ψάχνω για κάτι σταθερό
Θέλω μια πρόχειρη δουλειά
Έχω δόντι στο δημόσιο
Έστω και για λίγες ώρες
Ασφάλιση, υπάλληλος, deliveries,
καριέρα, ανασφάλεια, δικαιώματα,
αφεντικό, part-time, μονιμότητα,
πνεύμα συνεργασίας
Δουλεύω οικοδομή
Είμαι υπάλληλος γραφείου
Κάνω εξωτερικές εργασίες
Σερβίρω ποτά σε μπαρ
Μπλόκα, δοκιμαστικά, ημερομί-
σθιο, βαρέα και ανθυγειινά, από-
λυση, πεζοί, διευθυντής, κρύο, συ-
στατικές επιστολές, ορθοστασία, ε-
παγγελματική ανέλιξη, εμφανίση-
μος-η,
σωματεμπορία

ΤΟ 1/3 ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ
ΤΟ ΕΘΛΕΥΟΥΜΕ
ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΑΣ

ΓΙΑ ΤΑ ΑΔΕΙΑ ΒΛΕΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΛΗΘΑΙΝΟΥΝ ΓΥΡΩ ΜΑΣ

να στην χρήση αλλά όχι στην κατάχρηση;
παν μέτρον άριστον και τα λοιπά;
όχι, οι προσωπικές επιλογές είναι υπόθεση του καθενός
-άσε που τα άκρα έχουν συνήθως περισσότερο ενδιαφέρον,
επειδή έχουν **πάθος**
αλλά όταν αυτή η επιλογή, είναι επιλογή κατανάλωσης,
και είναι αυτό που σε χαρακτηρίζει, τότε ποιος είσαι και που πας σε
αυτή την **ζωή**

Γιατί δεν υπάρχει πάθος σε έτοιμα, προπαρασκευασμένα πράγματα,
φαγητά και καταστάσεις, άρα καταρρίπτεται έτσι και αυτός ο μύθος
των άκρων..

Είμαι clubber, είμαι junky, είμαι hucker-ας, είμαι rave-ας, είμαι ροκάς,
είμαι καταναλωτής, είμαι τηλεορασόπληκτος, είμαι μπρόκολο...Δεν
σκέφτομαι και τελικά αυτό είναι που επιλέγω...

Έτοιμα πράγματα.

...Αλλά έλα που σε τελική ανάλυση μετά από 1-2 φορές ούτε αυτόν τον
ελάχιστο στόχο δεν μπορείς να πετύχεις, απλά γιατί προπαρασκευα-
σμένα πράγματα δεν περιέχουν εκπλήξεις και έτσι το όλο παιχνίδι το έ-
χεις ξαναδεί και το βαριέσαι...Επομένως δεν μπορείς να χαθείς πια μέ-
σα του...

Και ναι μεν είπαμε καλό το αίσθημα του να ανήκεις σε μία ομάδα, α-
φού ζούμε σε χωρόχρονους απομόνωσης και ανασφάλειας, αλλά αυτό
προϋποθέτει και μία αμφίδρομη σχέση. Προσφέρω και μου προσφέ-
ρει....Αυτή η σχέση περικλείει την έννοια της δημιουργίας -ή τουλάχισ-
τον έτσι θα έπρεπε...Άρα η ουσία δεν υπάρχει, αφού **δεν υπάρχει δη-
μιουργία στην κατανάλωση.**

Υπάρχει όμως η εικόνα...Το image, βρε πουλάκι μου. Έτσι κι αλλιώς
στην εποχή της εικόνας και του θεάματος δεν ζούμε;
Και τώρα πια, ιδίως με τις διάφορες αναβιώσεις, '60s, '70s, '80s, όλα τα
στυλ μέσα είναι! Φτάνουν όμως τα ρούχα και το υφάκι για να νιώσεις
κάπως (καλύτερα, high ή οτιδήποτε)...Γιατί έχει να κάνει με το τι γίνε-
ται από κάτω..

Άσε που καλά όλα αυτά, αλλά για να σε δω να κυκλοφορείς μόνος στο
δρόμο έτσι μεσημεριάτικα, χωρίς τις πλάτες μιας παρέας ντυμένης ανά-
λογα...Κοιτάς πάνω στο σύμπαν ή μετράς τα πλακάκια του πεζοδρομί-
ου...Άρα για ποιά **απελευθέρωση** μου μιλάς;

Αυτά τα λίγα μόνο για να μην παραμυθιαζόμαστε....